

Bilag 2.

Ordlyden af §§ 6, 10 og 17 i lov nr. 27 af 3. februar 1960 om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

§ 6. Udlevering kan kun ske på følgende vilkår:

1. Den udleverede må ikke drages til ansvar for nogen anden før udleveringen begået strafbar handling end den, han er udleveret for, medmindre

- a) justitsministeriet tillader det i medfør af § 17,
- b) han selv i et retsmøde meddeler samtykke dertil,
- c) han, uanset at han i en måned uhindret har kunnet forlade det land, til hvilket han er udleveret, har undladt dette eller
- d) han efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage.

2. Den udleverede må ikke uden justitsministeriets tilladelse udleveres videre til et tredjeland for nogen før udleveringen begået strafbar handling.

Stk. 2. I øvrigt kan der til udleveringen knyttes sådanne vilkår, som skønnes hensigtsmæssige.

§ 10. Den, som begæres udleveret, kan forlange rettens afgørelse af, om de i det

foregående angivne betingelser for udlevering er opfyldt. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

Stk. 2. Den pågældende skal af politiet gøres bekendt med den i stk. 1 hjemlede adgang til domstolsprøvelse.

§ 17. Justitsministeriet kan efter begæring tillade, at en person, der er udleveret efter reglerne i denne lov, drages til ansvar eller udleveres videre til et andet af de i § 1 nævnte lande for en anden før udleveringen begået strafbar handling end den, han er udleveret for.

Stk. 2. Tilladelsen kan kun meddeles, såfremt udlevering for den pågældende handling kunne have fundet sted efter bestemmelserne i denne lov. Bestemmelsen i § 10, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte begæring skal indeholde oplysning om tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser. I begæringen skal endvidere være angivet, om den udleverede ønsker lovligheden af en eventuel tilladelse prøvet ved domstolene i overensstemmelse med § 10.